

Dosarul nr. 3ra-1386/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: L. Holevițaia
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Budac Iulian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Budac Iulian împotriva
Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins
cererea de apel declarată de Budac Iulian și s-a menținut hotărârea din 24 noiembrie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 10 februarie 2017, Budac Iulian a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat, că la data de 17 iunie 2013, prin ordinul nr.
673/ps a fost numit în funcția de Șef de schimb al sectorului de poliției de frontieră
„Valea Mare” al Direcției regionale Vest.

Pe parcursul activității în funcția respectivă, a fost menționat în repetate rânduri cu
stimulări sub formă de premii bănești și diplome. Totodată a menționat reclamantul că
nu i-a fost aplicată nici o sancțiune disciplinară.

A indicat reclamantul că la data de 17 noiembrie 2016, în adresa șefului
Departamentului Poliției de Frontieră a parvenit raportul șefului Direcției regionale
„Vest”, în care se invocă faptul că la data de 16 noiembrie 2016, în jurul orei 01 și 17
min., a fost recepționată informația de la ITPF Iași pe direcția s/f 1098 amonte 300 m,
precum că au fost depistate 3 colete posibil cu țigări. Ca urmare a unei analize a
cazului, s-a constatat că conform dispoziției de serviciu nr.2996, inspectorii sectorului
poliției de frontieră „Valea Mare”, sergent Grosu Alexei și sergent major Șchendra
Andrei, fiind planificați în serviciu la supravegherea frontierei de stat de la ora 21:00 -

07:00 pe direcția s/f 1097-1098, s-au deplasat pe sectorul încredințat în jurul orei 00:00, încălcând prevederile dispoziției de serviciu, fapt pentru care s-a admis trecerea ilegală a produselor de tutungerie pe direcția menționată. La fel, s-a constatat că o altă persoană, în componența șefului de schimb al sectorului poliției de frontieră „Valea Mare”, maior Colța Sergiu și inspectorul sectorului poliției de frontieră „Valea Mare”, sergent Ciobanu Constantin, fiind planificați conform dispoziției de serviciu, de la ora 19:00 - 05:00, pe direcția s/f 1092 ca patrulă staționară s-au deplasat la sectorul încredințat la ora 00:00, la fel încălcând prevederile dispoziției de serviciu.

De asemenea, a indicat că, în urma recepționării raportului supra menționat, prin rezoluția șefului adjunct al Departamentului Poliției de Frontieră din 17 noiembrie 2016, a fost inițiată o cauză disciplinară, fiindu-i atribuit nr.A-359.

Astfel, urmare a investigațiilor efectuate, s-a indicat că declarațiile reclamantului precum că fiind implicat în serviciu în perioada 15 - 16 noiembrie 2016, orele 20:00 - 08:00, a fost antrenat în serviciu în grupa de intervenție, până la ora 00:00, și respectiv s-a aflat la sectorul încredințat.

Patrula în componența maiorului Colța S. și sergentului Ciobanu C. nu au ieșit la sector, invocând că afară e frig și că se vede de la SPF sectorul unde urmau să execute serviciul, iar patrula în componența sergentului-major Șchendra A. și sergentului Grosu A. nu au ieșit la timp la serviciu, deoarece ultimul se simțea rău. Nu a raportat atunci maiorului Dobija Ion despre încălcările flagrante ale patrulelor respective, deoarece intenționa să o facă la predarea serviciului. În jurul orei 01:00, a parvenit informația de la Dispeceratul direcției „Vest” precum că partea română a reținut țigări, informația respectivă a fost transmisă șefului SPF „Valea Mare”, respectiv au fost întreprinse măsuri de reținere a persoanelor și de cercetare a perimetrului. Urmare a investigațiilor efectuate, s-a concluzionat că reclamantul în funcția de șef de schimb al SPF „Valea Mare” la data de 15 - 16 noiembrie 2016, a fost planificat în grupa operativă de intervenție de la orele 20:00 - 08:00, acesta însă nu a întreprins nici o măsură pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de superiori la îndeplinirea ordinului cu privire la controlul frontierei de stat, de către schimbul Poliției de Frontieră, iar în perioada menționată acesta s-a aflat cu patrulele ce nu au ieșit la serviciu, fără să raporteze șefului sau șefului SPF, prin ce a încălcat: pct.10 a fișei de post, potrivit căreia respectarea disciplinei de muncă, respectarea normelor deontologice și a integrității profesionale, realizarea exactă a misiunilor de serviciu; pct.149 din Manualul practic al polițistului de frontieră privind controlul frontierei, aprobat prin ordinul șefului DPF nr. 130 din 16 noiembrie 2012 - asigurarea activității de serviciu a subdiviziunii se realizează prin intermediul serviciului de subdiviziune și grupului operativ de intervenție; prevederile Codului deontologic al polițistului de frontieră conform căruia reclamantul, deținând statutul de polițist de frontieră, urma să respecte principiile ce guvernează conduita profesională a polițiștilor de frontieră - legalității, profesionalismului, loialității; prevederile art.12 alin.(1) lit.c), d), e) și 0) din Legea cu privire la poliția de frontieră.

A relevat că, drept urmare a concluziilor enunțate, a fost înaintată propunerea de aplicare față de reclamant a sancțiunii disciplinare prevăzută de art.35 lit. c) al Legii cu privire la poliția de frontieră - mustrare aspră.

Drept urmare, prin ordinul nr.30/ps din 11 ianuarie 2017 cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră, pct.2, s-a aplicat față de Budac Iulian sancțiunea disciplinară „eliberarea din serviciu”.

Consideră reclamantul, că ordinul de sancționare disciplinară este nefondat și pasibil anulării din motiv că acesta conține date generale care contravin normelor ce se pretinde că au fost încălcate. Or, reieșind din fișa de post pusă la dispoziția reclamantului de către angajator, pct.10 conține 12 subpuncte și care anume conține încălcările invocate de angajator.

Totodată a susținut că a fost interpretat eronat pct.419 din Manualul practic al polițistului de frontieră privind controlul frontierei, deoarece nu se face diferența care presupune de fapt două linii diferite de activitate, și anume serviciului pe subdiviziune și a grupului operativ de intervenție. Invocă reclamantul că potrivit obligațiilor avute, Budac Iulian a raportat despre abaterile ce au avut loc în perioada efectuării serviciului prin reformarea raportului din 16 noiembrie 2016, recepționat de conducerea SPF.

A menționat reclamantul faptul, că pe parcursul exercitării funcției date nu a avut careva abateri disciplinare, a fost menționat doar pozitiv, iar acest statut este confirmat de șeful SPF și prin caracteristica eliberată la 20 ianuarie 2017.

A solicitat reclamantul anularea ordinului nr.30/ps din 11 ianuarie 2017 cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră, în partea ce ține de eliberarea din serviciu a căpitanului Budac Iulian, șef de schimb al unității control al frontierei a sectorului poliției de frontieră „Valea Mare” al Direcției regionale Vest, restabilirea în funcția deținută și încasarea din contul Departamentului Poliției de Frontieră în beneficiul său a salariului ratat în legătură cu lipsa forțată de la muncă, începând cu 12 ianuarie 2017 și până la data pronunțării hotărârii.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Budac Iulian împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea ordinului nr.30/ps din 11 ianuarie 2017 cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră, în partea ce ține de eliberarea din serviciu a căpitanului Budac Iulian, șef de schimb al unității control al frontierei a sectorului poliției de frontieră „Valea Mare” al Direcției regionale Vest, restabilirea în funcția deținută și încasarea din contul Departamentului Poliției de Frontieră în beneficiul său a salariului ratat în legătură cu lipsa forțată de la muncă, începând cu 12 ianuarie 2017 și până la data pronunțării hotărârii a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Budac Iulian și s-a menținut hotărârea din 24 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 24 august 2018 Budac Iulian, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 29 iunie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 29 mai 2018 (f.d. 19, vol.-II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Budac Iulian, la 28 august 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 29 mai 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurent lipsesc.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Ilegalitatea actelor instanței ierarhic inferioare se impune, deoarece concluziile instanței de apel expuse în actul contestat sunt ilegale și contradictorii cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar la adoptarea lor instanța a încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

Recurentul a menționat că și-a îndeplinit întocmai atribuțiile de serviciu conform fișei postului, Legii cu privire la Poliția de Frontieră prin care se reglementează expres obligația polițistului de a respecta jurământul depus și normele deontologice, obligația de a fi disciplinat și vigilent și a Codului Deontologic al Polițistului de Frontieră.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acestuia.

La 21 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră prin referința depusă la 25 septembrie 2018, a solicitat respingerea cererii de recurs declarate de Budac Iulian ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de

recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Budac Iulian în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Budac Iulian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Budac Iulian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat